

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

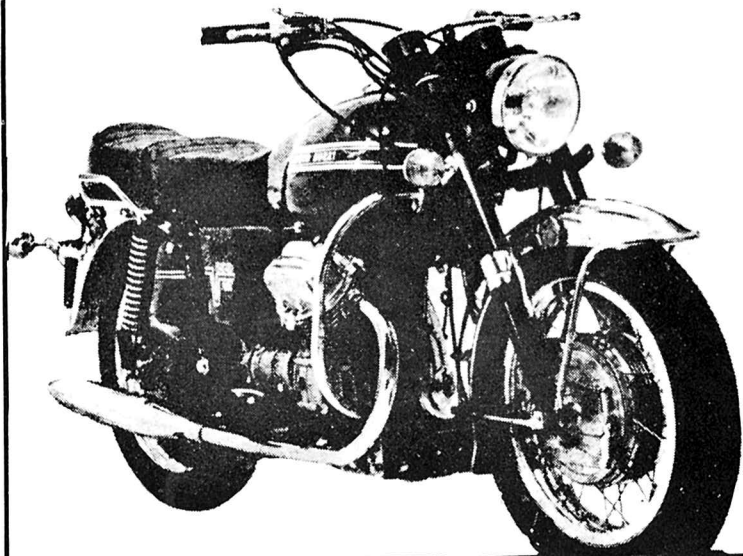
N:o 2 MAALISKUU 1974

850 GT

4-tahtinen
64 hv/6500 k/min
Kardaaniveto
5 vaihdetta
193 km/h
Myynti ja huolto:
Fiat-verkosto

Maahantuoja **AUTONOVO** oy

Porvoo 1974 - Oy Uusimaa

Motoristi

N:o 2 MAALISKUU 1974. 5 vuosikerta.

ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.:n hallitus ajalla 8.10.-73-9.10.-74:

Puheenjohtaja

Orko Tallinen
7 pp
46900 Inkeroinen

Sihteeri

Mauno Tonttila
Rauhank. 6 B 25
15110 LAHTI 11

Kassanhoitaja

Jan-Anders Söderholm
Matkamiehentie 10 A 5
00320 HKI 32

Kerhoisäntä

Seppo Rämö
Hangasmäki 1
15100 LAHTI

Toimittaja

Aimo Turunen
Gammelbacka
06100 PORVOO 10

Varajäsenet

Eero Parikka
Hakapellonkatu 4 C 34
20540 TURKU 54

Kerhon postisiirtotilin

numero on 426781-0

Seppo Kankola

Ida Aalbergint. 5 C 50
00400 HELSINKI 40

Tervehdys!

On tavattoman vaikea ymmärtää valtiollaan viimeaikaisia varsin konkreettisia pyrkimyksiä verottamalla tappaa moottoripyöräilyharrastus ja pyörän käyttö hyötyajoneuvona, motiivina liikenneturvallisuus ja maksutasevajakseen tasapainoittaminen.

Maahamme tuodaan kalliita tuotteita ja kaikenlaista rihkamaa aina piparkakuja myöten joita kaikkia valmistetaan myös kotimaassakin. Moottoripyörästä on yksin tehty syntipukki kauppataseemme vajakseen. On sanottu, että moottoripyörät tuodaan pääasiassa Japanista ja juuri Japanin kaupparamme on alijäämäistä. Totuuden nimessä on muistettava, että tuotetaanhan Euroopassakin suuret määrät pyöriä. Tai jospa pyöräilijät vaihtaisivatkin pienemmän pahan suurem-

paan pahaan hankkimalla esim. kalliita japanilaisia autoja.

Yhteiskunnan veromarkoilla kyllä rakennetaan miltei jokaiseen kaupunkiin ja keskukseseen kalliita esim. hyppymäkiä, joita paikkakunnalla saattaa ainoastaan kymmenen - kaksikymmentä ihmistä käyttää. Olisi jo aika tällä vuosikymmenellä ymmärtää ihmisiä joiden harrastuspiiriin mahtuu moottorien maailma, jotka itse kustantavat harrasteensa, eikä verottaa heitä mielin määrin. Moottoripyöräilevä nuorisosa on enimmäkseen nuorisomme terveintä ja parhaita aineista. Entäpä jos he eivät löydäkään uutta kiinnostavaa harrastetta, vaan sortuvat huumeiden väärinkäyttäjiksi ja sitä kautta

Jatkuu sivulla 13

MP-kerho Hämeenlinnaan

Hämeenlinnalaiset aktiiviset pyöräilijät perustivat 6.1. 69:n osaston Hämeenlinnaan. Nuorella kerholla onkin varsin laajat järjestelyt vaativa ensi kesän Kontio-kierros junailtavanaan, joutuen näin heti tuoreeltaan mittavaan tulikasteeseen. Onnittelumme ja toivomme menestystä uudelle kerholle.

Kuinka H:linnan osasto syntyi?

Kuten olette huomanneet, H:linnassa on mp-harrastus kesällä melko aktiivista, mutta tuossa on ollut pari pientä puutetta, toimintaa ei ole organisoitu, eikä sitä ole ollut talvella lainkaan.

Eräänä marraskuisena pakkasiltana, kun elohopeakin oli vaarassa jäätyä, seisoskelimme kaupungin torin laidassa, huomasimme, että ei tässä ole innos-

tavaa seisoskella. Joku joukosta välyytti, että eiköhän olisi miellyttävämpää kokoontua jonnekin lämpimiin tiloihin. Meillä ei ollut minkäänlaista kerhuonetta käytettävissämme, joten päätimme viettää yhteistä viikonloppua pyöräilyn merkeissä jossakin. Pientä korvausta vastaan pääsimme Liikeliiton loma- ja kurssikeskukseen Tyrvännön Petäykseen.

Lauantaina 5.1.-74 alkoi porukkamme kokoontua Petäykseen ja tulihan meitä kaikkiaan 30 "omin eväin" varustautunutta motoristia. Saatuamme mahamme täyteen talon antimista pääsimme itse asiaan. Pidimme koko sakille pienen informaatiotilaisuuden tämän hetkistä ongelmistamme, toisin sanoen Kontio-kierroksen järjestämisestä ja oman osaston perustamisesta. Tämän jälkeen ilta ja yö kuluivat vapaan toiminnan merkeissä, eli saunomisessa, uimisessa ym.

Aamun ankeat kasvot huuhoimme ta-

Keskustelut liikkuvat myös kahvipöydässä tiiviisti kaksipyöräisten tasolla.

lon uima-altaassa ja aloitimme varsinaisen kokouksen uusin voimin "hyvin nukutun" yön jälkeen. Tämän tilaisuuden aloitimme katselemalla muutaman dian menneen kesän ralleista. Alustavasti ja oimme tehtäväkentät rallia varten sekä keskustelimme käytännön ongelmista. Koko joukkomme ollessa koolla, päätimme perustaa oman osaston myös H:linaan. Kun oli päästy hyvään alkuun, joku rääväsuu ehdotta oman puolueenkin eli "Suomen Moottoripyöräilijöiden Puolueen" (SMP) perustamista, mutta väärinkäsitysten välttämiseksi lyhenteessä päätimme olla ryhtymättä mihinkään toimenpiteisiin. Nyt kuitenkin suunnittelimme yhdistyksellemme toimintalinjoja ja mahdollisia happeninkejä ynnä muuta mukavaa. Organisaatiot, jotka päivän aikana saimme pystyyn tukevat toinen toisiaan, että eiköhän ensi kesänä voida ajaa jonkinlainen kierros H:linnalaisten vastatessa järjestelyistä.

Tämä viikonloppu oli antamassa toivoa kaikella tavalla vastaavanlaisten tilaisuuksien järjestämisessä näin talven hiljaiseloaikana. Oli hauskaa todeta kuinka myönteisesti kaikki motoristit suhtautuivat yhteisen harrastuksen eteenpäin viemiseksi näin sortokautenakin. Tämän kokouksen jälkeen syntyi uusia ongelmia eli miten saada kokoontumistilat, kerhotila ym. Tilakysymys on erittäin vaikea ongelma H:linnassa, mutta toivomme kaupungin isien antavan suunauksen harrastuksellemme täällä Hattelmalan harjujen laitamilla.

Aina yhdessä olossa on yksi ikävä asia, on palattava takaisin arkeen. Hakein mielin poistuimme, kuka pyörällä, kuka muine keinoin mielessä seuraava yhteinen piristävä kokoontuminen.

Tämä tapaus tammikuun 5. ja 6:s on saanut pyörät pyörimään täällä H:linnassa ja monta iltaa on vierähtänytkin näiden käsiteltyjen asioiden sekä suunnitelmien eteenpäinviemisessä.

Kuten tiedämme ei Roomaakaan päivässä rakennettu, ja kuten vanha kansa

Muistoja kesältä -72

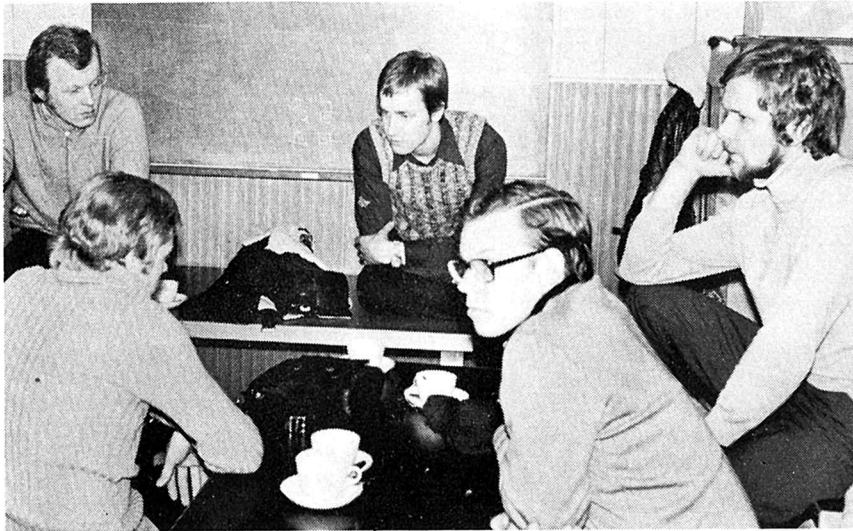
On elokuinen sunnuntai, Hyvinkään MM-moto-cross on juuri päättynyt, ilta-päivä on koittanut ja kävelen pysäköinti paikalla olevan pyöräni luo. Kesälomasta on viikko takana ja viikko edessä, ensimmäinen viikko on mennyt mukavasti Etelä-Suomessa, loppuajan olin ajatellut viettää pohjoisessa. Kaivan kartan esiin ja alan suunnitella reittiä, Lahden ja Jyväskylän kautta Ouluun on lyhin tie, mutta olen ajellut niitä teitä monesti ennenkin, joten mitäpä jos ajaisin rannikon kautta, tosin siitä tulee melkoinen kierros, mutta ei se mitään näkeepähän jotain uutta. Pyörä vain käyntiin ja Forssan kautta Poriin. Jospa olisin siellä vaikka yötä.

Tuntuu mukavalta päästä liikkeelle, raikas tuuli kasvoilla virkistää. Edellinen ilta oli venähtänyt aamupuolelle yötä mukavassa seurassa ja tämä päivä oli mennyt kisoja seuraten paahtavassa helteessä, tuntuu pikkuisen väsyttävän. Vähän ennen Forssaa saan pienen sadekuuron niskaani, se menee pian ohi ja matka jatkuu aivan kuin huomaamatta Vaasaan. Pysähdyn ja harkitsen teltan pystyttämistä, sitten vilkaisen karttaan, ei mutta Kokkolahan on tuossa ihan lähellä, sinne minä ajan vielä ainakin. Kokkolassa pysähdyn ja mietin. Lähdän jatkamaan matkaa tietämättä itsekkään miksi, en muista edes tankata pyörää. Pian bensiinihana täytyy kääntää varatankille, huomaan myös että pyörän ketjut ovat hirveän löysällä. Kello on jo niin paljon, että huoltoasemat ovat kiinni. Ajan yli 30 km varatankilla, bensiini saattaa loppua

sanoo, hitaasti — hyvä — tulee — periaatetta noudattaen olemme järjestelleet toimintaamme.

Perästä kuuluu . . .

Allekirjoittaneet **Kari Ahola**
Teuvo Koponen
Jarmo Kokkonen

MIKSI

kerhoillat Helsingissä ovat loistaneet poissaolollaan tänä talvena ovat monet kerholaiset kyselleet, pettynein mielin ja haikeudella muistellen niitä Haagan Moottorimajalla vietettyjä mukavia kerhoiltoja kerran kuussa, jossa kerholaisia vieraili ympäristön kaupungeista? Haagan Moottorimaja oli paras mahdollinen paikka, melkein Helsingin keskustassa ti-

koska tahansa. Vihdoin auki oleva huoltoasema, mikä valtava helpotus. Tankkaan pyörän ja menen baariin kahville, mietin tilannetta. Mitä, jos ajaisin vielä Ouluun, tai Kemiin, tai Tornioon, tai... Rasvaan ja kiristän ketjut ja lähden jatkamaan matkaa.

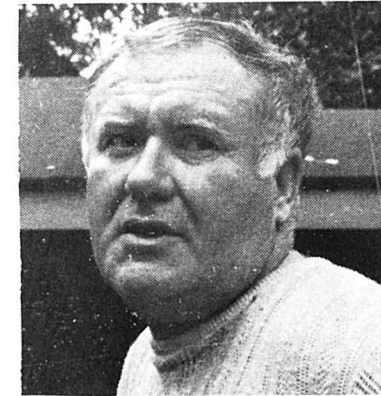
Ajan Oulun ohi pysähtymättä ja taju- an vähitellen, että kilometriahneus on saanut minut valtaansa. Päätän ajaa kello 5. asti, silloin olen ollut matkalla 12 tuntia ja se saa kyllä riittää. Torniossa on

lava vanha hirsinen talo edessään laaja puistikko. Kun Haagan maja sai purku- tuomion tuli meillekin häätö, saimme kuitenkin käyttööme paikan vanhasta huvilasta joka sijaitsee Sibelius puistossa Radiotalon vieressä. Jostain syystä motoristit eivät kuitenkaan tuntuneet viihtyvän talon toisessa kerroksessa. Kenen tiedossa mahdollisesti on uutta paikkaa tai löytyykö Helsingistä toiminnan kaveria joka saisi taas kerhoillat pyörimään, miten on helsinkiläiset?

huoltoasemalla myyjänä nuori kaveri, juttelimme, taitaa pitää minua hulluna, kun kerron että olen ajanut yli 900 km yhtä kyytiä. Koko pyörän etupää on mustana kuolleita itikoita ja muita pikku siivekkäitä. Ajelen vielä Aavasaksalle ja huomaa kellon olevan viiden paikkeilla. Pystytän teltan ja kömmin kankein jäsenen sisään. 12 tuntia ja 1000 km on viimeinen ajatukseni unen vihdoon voittaessa.

Köpi

Mies jyrävä, pyörä samaa kaliberia. Leppoisa, hyväntuulinen ja iloinen, todellinen seuraihminen. Oivaltaa toisen lähimmäisen ongelmat, ollen aina valmis auttamaan. Lukuisa on se motoristien joukko joka on saanut nauttia hänen vieraanvaraisuudestaan puutarhajuhlissa Päijänteen rannalla. Hänet jota myös "Suomen CANNON'iksi" kutsutaan, esittelemme nyt sarjassa

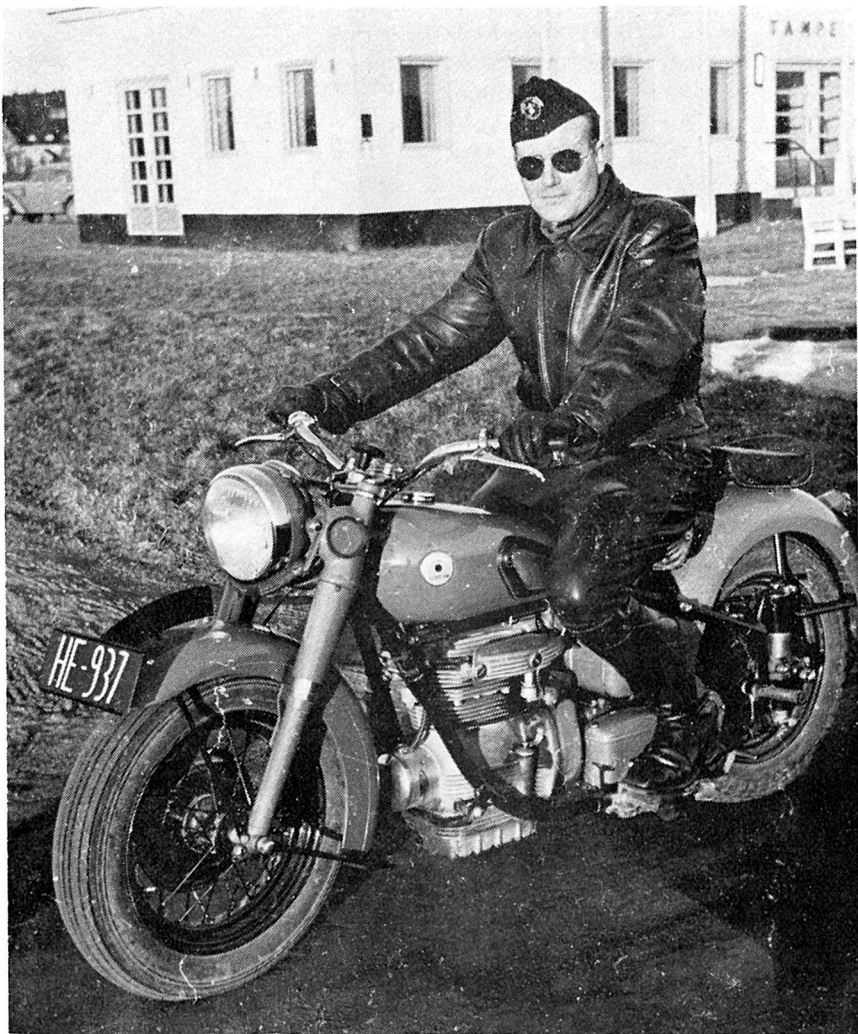
KERHOLAISIAMME

RISTO ESKOLA, nuorekas 47 vuotias, syntyyään Tampereen poikia, nyttemmin vaikuttanut 13 vuotta Lahdessa. Hankkii leipänsä eräässä modernissa lahtelaisessa kenkätehtaassa.

Ensimmäinen kokemukseni moottori- pyöriin oli naapurin pojan 350 cc IC:llä vuonna 1948. Oman pyörän sain hankittua v. -50, se oli tuollainen pienempi CZ malli. V -61 aikamiehen moottoripyörä yksisylinterinen 500 cc AJS varustettuna jo takateleskooppeilla. Olympiavuonna -52 vaihdoin Sumbeam 500 cc:een (kuvassa) jolla tein matkoja Suomessa vuoteen -55. Pyöräily siihen aikaan oli pölyistä ja kuraista touhua, sillä tiet olivat huonokuntoisia hiekkateitä, asfaltteita ainoastaan: Lahti - Heinola ja Hyrylä - Helsinki. Sodan jälkeen vielä niinkin myöhään kuin 50-luvulla pyörän varasat oli tilattava, odottelua, sai jos sai, samoin varusteet olivat vaikeasti hankittavissa, nahkapuseron hankin Ruotsista ja housut teetin. Hahkahuuva oli ainoa saatavissa oleva päähine, kypärää ei ollut olemassakaan.

Miten tulit uudelleen hankkineeksi moottoripyörän?

- Tauon aikana aina paloi mielessä ajatus hankkia moottoripyörä, mutta tehtaan edustajana se oli mahdotonta. Paikkakunnan ja työpaikan muuton takia Lahteen elämä muuttui yhä kiireisemmäksi, ajattelin usein, että jokin hobby täytyy löytää työelämän paineen tasaimiseksi. Kunnes vuonna -69 näin Ajan-Osan ikkunassa Norton Commandon, mennessäni sisälle liikkeeseen syttyi ajatus, kait tässä vielä pystyy moottoripyörää ajamaan ja liikkeen omistaja kertoi, että ensi keväänä tulee markkinoille 750 cc Honda, joten tuli luvattu hankkia sellainen. Talven mentyä liikkeen omistaja soitti, että tule noutamaan pyöräsi. Riemukas hetki, kun vedin nahkapuvun yleni ja iskin kypärän päähäni, istuin uuden kiiltävän ja nykyaikaisen moottoripyörän selkään. Haarojen välissä jyläsi 68 hv ja moottorin kehittämä lämpö siveläi nahkaista olemustani. Vedin kytkintä, ykkönen sisään ja niin alkoivat maisemat vaihtua. Suurenmoinen tunne, todella vapauttava. Miksi olin viisioistavuotta sitten hylännyt näin mainion välineen. Parempi katua myöhään kuin ei milloinkaan. Hyvinhän se ensiajelu kotiin Lahteen sujui, totesin, että minkä nuorena oppii sen vanhana taitaa.

Risto Eskola ja Sumbeam 500 rautaisella viisikymmenluvulla.

Mitä ystäväsi ja työkaverisi sanoivat nähdessään sinut moottoripyörän selässä?

— Hulluksi! Eräät jopa kysyivät ”oletko tullut mielenvikaiseksi”, mutta olihan kavereita jotka kadehtien ymmärsivät.

— Useasti tapaan myöskin ihmisiä

joille nahka-asuinen on kauhistus. Haukkuvat päin naamaa, eivätkä näe moottoripyöräilyssä mitään järjestä. Olen monta kertaa tuntenut heitä kohtaan sääliä, kun eivät tiedä mitä puhuvat. Olen muutaman kerran joutunut tilanteeseen, jossa minut on leimattu kuuluvaksi aivan paariaisluokkaan. Mutta kun on heille

rauhallisesti selittänyt moottoripyöräilyn hyvät puolet ja sen jälkeen ottanut kypärän päästään, että keski-ikäisen harmaat ohimot pajastuvat, olen voittanut heidät puolelleni. Olen jopa saanut hyvinkin kunnioittavia sanoja, kun olen poistunut paikalta.

Nykyisin Riston matka taittuu Moto-Guzzi 850 cc GT:llä.

Miten mielestäsi pyöräily tänään eroaa aikaisemmasta kaudestasi?

— Ensinnäkin moottoripyörät ovat kehittyneet, niiden ajovarmuus on lisääntynyt ja matkan teko on helppoa hyvien teiden ansiosta, motelleja ja leirintäalueita on riittämiin, joita 50-luvulla ei ollut ollenkaan. Kyllä tämänpäivän motoristien kelpaa eellä kun kaikkea on saatavilla, joten asialliset varusteet on syytä hankkia.

Mainitsit että on syytä hankkia hyvät varusteet?

— Vaikka kunnan varusteet on kallis menoerä nuoren ihmisen varoissa, tällä en suinkaan tarkoita sitä, että kallein olisi parasta, mutta kuitenkin se on välttämätön oman terveydenkin takia ja onhan omamittainen nahkapuku tavoitus olla yksilö massassa, sekä antaahan omaleimainen moottoripyöräilyyn kuuluva puukeutuminen siihen määrättyä hohtoa. Ihmettelenkin miksi emme voisi moottoripyöräkokoonmuutoksissa ja tilaisuuksissa enemmässä määrin viihtyä puvuissamme?

Pyöräillessäsi olet tutustunut paljon nuoriin, mitä pidät nykynuorista?

— Kyllä nuoriso on varsinkin verrattuna 50-luvun Jawa-kauden nuoriin muuttunut erittäin paljon, he ovat auttavaisia ja teknillisesti paljon kehittyneempiä ja heillä on monin verroin paremmat mahdollisuudet kehittää itseään ja nähdä maailmaa kuin se nuoriso johon minä kuulun, ja sen huomaa kun on pysähtyneenä maantien varrella moottoripyörällä niin ohi ajava kaveri tulee kysymään, onko hätä ja voinko auttaa?

Mikä sinua moottoripyöräilyssä oikeastaan viehättää?

Kuopion RO ankarana nuorille motoristeille

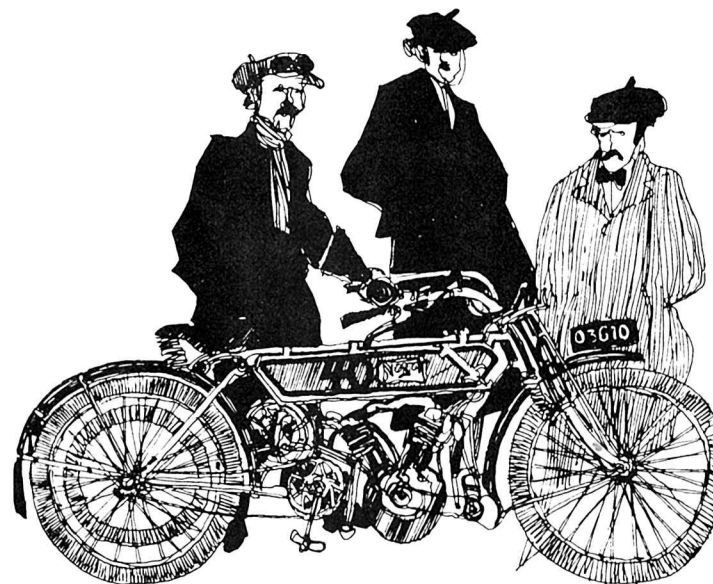
otsikoi Onni Narolan Iisalmesta lähettämä lehtileike. Lehti jatkaa: ”Vanhempiin, jotka ostavat alaikäisille lapsilleen moottoripyöriä, kiinnitti vakavaa huomiota Kuopion raastuvanoikeuden kolmas osasto eilen. Oikeus totesi, että viikon sisällä jo toistamiseen tuli esille juttu, jossa kortiton nuori oli hurjastellut moottoripyörällä, jonka vanhemmat olivat hänelle ostanee. Tällä kertaa oikeus jakeli jutussa varsin ankaria rangaistuksia. Kaikki sai alkunsa, kun poliisin partioauto päätti tarkistaa kolmen moottoripyörällä liikkuneen nuoren paperit. Nuoret lähtivät pakosalle ja ajoivat 50 kilometrin rajoitusalueella 110 kilometrin tuntinopeutta.

Lapsilleen, tytölle ja pojalle, moottoripyörät ostanut isä sai niiden luovuttamisesta kortittomien ajettavaksi 240 markan sakon. Poika sai ylinopeudella kortitta ajosta kolme kuukautta vankeutta. Saman perheen tytär sai samasta syystä kolme kuukautta vankeutta. Toisesta perheestä ollut poika sai ilman korttia ajosta 60 mk sakkoo. Eräs tyttö sai moottoripyörällä kortitta ajosta ym. 320 mk sakkoo. Vielä tuomittiin yksi poika ja tyttö 90 mk sakkoo, sekä kaksi poikaa kuuden moottoripyörän varastamisesta vankeusrangaistuksiin.”

— Se on laji mielettömyyttä erittäin mielekkäällä tavalla. Se on verraton varaventiili kiireisen elämänrytmin laukaisijana. Moottoripyöräily on tuonut minulle uusia avoimia, mutkattomia ihmissuhteita, olen saanut tavata nuoria ihmisiä. He hoitavat hyvin arkityönsä, mutta heissä on se hiven romanttista Bronsonia ja Easy Rideriä, joka luo heihin hohtoaan. Heidän kohtaamisensa minulle itselleni on ”lomaa kiireisessä arkipäivässäni”. Ehkä motorismissakin on enemmän kysymys ihmisestä, tavasta elää, sillä kaikki elämä kiinnostaa minua.

KONTIO-RALLIN historiaa, (yllä) olemme joutuneet radio- ja tv-haastatteluun Kontion alkuvuosina Venejoella. (Alla) Vekin Timppa on saapunut Ranuan Simojärvelle. Ensi kesän Kontio-kierros 7.–8.7. josta lähemmin ensi numerossa.

Kevään sauna-ilta Kirjokivellä 28–29.4.-74

*Kokoonnumme taas perinteen mukaan keväällä Kirjokivelle, saunomisen, makkaranpaiston, elokuvaesitysten, kahvitarjoilun ym. merkeissä.
Tervetuloa!*

*Kouvola
moottoripyöräilijät*

Kerhomerkkiä myytävänä à 10 mk. Kaksi vuotta kerhon jäsenenä olleilla on mahdollisuus hankkia kerhomerkki.

Elokuva, väkivalta ja moottoripyörä

Kun eduskunnassa ennen joulua taltuettiin "hirviö" moottoripyörää, korjattiin osaltaan satoa siitä väkivaltaimagesta, minkä kaupallinen elokuva viime aikoina on moottoripyöräilyyn liittänyt.

Nykyinen Villi Länsi ajaa monissa filmeissä moottoripyörillä. Karjapaimenet ovat muuttuneet Helvetin Enkeleiksi, bensa palaa, ruuti palaa ja väkivallan voimat iskevät. On räiskettä ja räihinää ja villi-ihmisen näköisiä sankareita. Ja keskeisenä symbolina on iso bike.

Kun Marlon Brandon läpimurtofilmi THE WILD ONE (Hurjapäät) tehtiin 1950-luvulla, siitä tuli kaikkien aikojen suosituin motoristielokuva. Se oli jäntevästi tehty, sen psykologinen taju oli erinomainen. Se kuvasi jengin johtajineen ja ristiriitoinineen. Se kuvasi pikkukaupungin pelon ja ennakkoluuloja, jotka kärjistyivät tilanteen murhenäytelmäksi. Se kuvasi tilanteen niin motoristien kuin kaupunkilaistenkin näkökulmasta.

Tekijäin tarkoitus oli avata aikuisten silmiä näkemään nuorten kriisiä samalla tapaa kuin sitä toisella sektorilla avattiin kuulussa filmissä Nuori kapinallinen. Kuvaavaa oli, että Nuoren kapinallisen ja James Deanin sanoma tajuttiin kaikkialla, mutta Marlon Brandon kapinan tajusivat vain harvat. Suomen sensuuri jopa kielsi filmin täällä 13 vuoden ajaksi! Vaikka se olisi suuresti auttanut ymmärtämään muutamia Jawa-kauden pahimpia tilanteita. Kun nuorten kriisissä ja kapinassa on osallisena moottoripyörä, pelko ja vastatoimenpiteet projisoidaan itse pyörää vastaan. Nuorille kapinallisille pyörä on merkittävä väline, mutta sen arvoa värittää myös se, miten toiset sitä peilaavat. Vastatoimenpiteissä on piirre, että kun tuhotaan pyörä, poistetaan koko ongelma. Tätä tilannetta vielä pahensi joukko heikosti ja vain kaupallisia tavoit-

teita varten tehtyjä Helvetinkelefilmejä. Filmien mainontakin käyttää avoimesti pyörää väkivaltaisuuden symbolina.

Moottoripyörän kunniaa huolestuneet tekivät filmin alalla kaksikin vastaiskua. Kuuluissa Easy Rider teki moottoripyörästä todellisen retkitoverin. Menon vapaus oli tärkeintä, ei vauhti ja kilometrit. Useimmat sivulliset näkivät näissä rauhallisissa motoristeissa ja heidän pyörissään vihollisen ja käyttivät suoraa väkivaltaa. Filmin rasituksena oli sen huumemyönteisyys ja todellisessa elämässäänkin Peter Fonda oli tuhoutua narkomaanina. Mutta kuitenkin Easy Rider palautti monille uuden näkökulman motorismiin, poisti hirviön ja väkivallan naamion.

Jonkinlaiselta asialinjalta moottoripyörän kunniaa palautti myös TV-sarja Bronson, jota vain vähän aikaa näytettiin Suomessa. Motoristi oli täysin väkivallaton. Hän vain ajeli, katseli, kohtasi, auttoi ja jatkoi matkaansa. Bronson oli niin paljon "turisti" ettei pukeutunut edes motoristin kunnolliseen ajopukuun, koska sekin jo on saanut väkivaltaista imagea. Bronson ilmeisesti ärsytti monia katsojia, koska se loukkasi heidän ennakkoluulojaan näyttämällä moottoripyörän täysin väkivallattomassa roolissa.

Kolmas merkittävä filmi asialinjalta oli Angerin Skorpion rising. Se on Suomessa nähty vain elokuvakerhoissa ja kerran televisiossa. Tämä filmi psykoanalysoi erään motoristin suhdetta pyöräänsä. Pyörästä on tullut pojalle kaiken keskipiste, hallitseva ja kokoava voima, jonka vangiksi hän tavallaan joutuu. Taustavoimana on vaara ja kuoleman mahdollisuus. Suhde huipentuu, kun poika pystyttää pyörälle alttarikorokkeen, sen taustalle kuoleman viikatemiehen hahmon ja itse lähestyy kiiltävässä ajo-

haalarissaan sitä kuin virkapukuinen pappi alttaria. Filmi on siitä erikoinen, että se valottaa vain yhden yksilön mahdollisen suhteen pyöräänsä. Tämän vuoksi filmillä ei ole kaupallista eikä sensatioarvoa.

Mikäli käsitän, on Moottoripyöräkerho 69 syntynyt moottoripyörän kunnian palauttamisen merkeissä ja tahtona osoittaa, että moottoripyörä on toveri eikä väkivallan väline. Jäsenille on tärkeää yksilöllinen tunnustautuminen aidoksi motoristiksi ja sen merkkien ujoitelematon kantaminen. Ryhmäkokoontumisissa on ilman muuta tavoitteena rauha eikä väkivalta. Mutta sitä mukaa kuin joukko kasvaa ja kokoontumispaikat tulevat tietoon, myös väkivaltaimage omaksunutta pärinäjojokkoa alkaa ilmestyä. Ja mitä suurempina ryhminä retkimotoristit ajavat ja kokoontuvat, sen helpommin ulkopuoliset myös heissä voivat nähdä väkivaltaista piirrettä.

Mitä kriittisemmäksi moottoripyörän asema alkaa muodostua, sen tärkeämpää olisi yksityisten motoristien ryhtyä "lähe-tyssaarnaajiksi".

Kenties ei enää kelpo oma esimerkki ajossa ja käytöksessä riitä. On uskallettava murtaa ennakkoluuloja aikuisen väestön keskuudessa. Ja sen nuorisonosan, joka elokuvien perusteella näkee moottoripyörässä helvetin enkelejn ratsun.

Hank Fors on aikoinaan johtanut pahaa räihinäengia. Hän jos kukaan tietää ne ulottuvuudet, mitä moottoripyörään voi liittyä ja mitä siihen myös ulkopuoliset liittävät. Hänellä on kokemuksia siitä kuinka vaikeaa on taistella vakiintuneita ennakkoluuloja vastaan.

Istuin kerran hänen kerhonsa kokoon-tumisiltana kahvilla hänen kanssaan. Alkuvaikeuksien jälkeen kerho oli vakiintunut. Hank sanoi minulle hiljaisiin äänenpainoin: "— Minä jos kukaan tiedän mikä on riivaaja ihmisessä ja että helvetin enkelit voivat ajaa moottoripyörillä. Mutta tiedän myös ja haluan sen muillekin osoittaa, että moottoripyörällä

Jatkoa sivulta 3

muihin paheisiin, ollen näin vain yhteiskunnan rasituksena.

Hyvin monien nuorien ihmisten liikkumisvälineenä tarpeet täyttää moottoripyörä, sillä ajellaan yksin tai kaksin niin työ- kuin huvimatkatkin. Kuitenkin autoihin verrattuna pyörä ei ole synnyttämässä liikenneuhkia ja pysäköintipulmia eikä kansantaloudellisesti ajatellen talvisin nastarenkaineen kuluttamassa kalliisti päällystettyjä teitämme.

Tulee mieleen hiljattain suoritettu eräs haastattelu jossa haastattelijä kysyi kosmeettisia aineita maahan tuovalta haastateltavalta. "Kuinka suuri summa vuosittain kertyy maahan tuotavista kosmeettisista aineista?" Johon haastateltava vastasi, "On kyse niin suurista luvuista ettei sitä uskalla julkituoda, sillä muuten kaikki maan kommunistit nousisivat takajaloilleen." Ei tarvitse olla kommunisti noustakseen takajaloilleen, kyllä tässä jo muutkin, riittää kun on moottoripyöräilijä.

Niinkuin eräs kerholaisemme sanoi: "Kyllä tässä menee usko suomalaisen sosialismiin."

Te, joilla valta on päättää. Antakaa meidän pyöräillä.

Finno

voi ajaa myös sinisen taivaan enkelit."

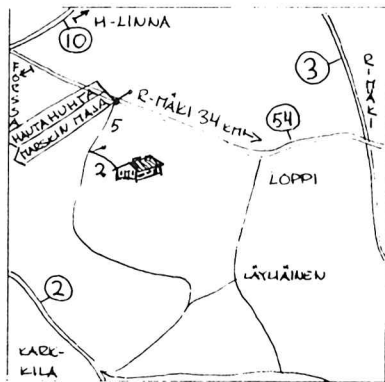
Onkohan ristiriitaisempia symboliarvoja käsittävää välinettä maan päällä kuin moottoripyörä? Sen imagea ei ole suinkaan parantanut se, että kaupallinen elokuva on jo kauan ajattanut sitä vain helvetin enkeleillä.

Eero Mikkola

Kevätajelu Marskin majalle 19.5.1974

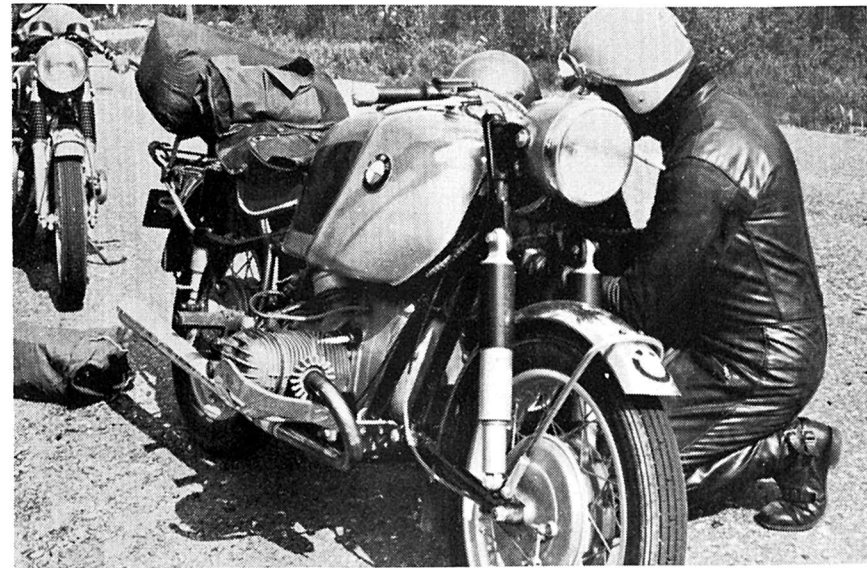
Kaikki motoristit ovat toukokuussa tervetulleita kevätajelun merkeissä Marskin Majalle Lopelle. Ohjelmaa käsittää paikalle ajon, herjan heiton ja kahvitarjoilun lisäksi jokaisen itsensä esittämät numerot. Paikalle voi tulla tietysti milloin haluaa ja ehtii, mutta jos tähdätään tuohon 12-13 aikoihin. Maja löytyy tiekartta 2:sta, ohessa kuitenkin mittakaavaton ja suhteen opastepiirros. Kerho on luvannut tarjota perille päässeille kahvit, lisäksi voi kukin ostaa amkoisia voileipiä. Aluemaksu on 1 mk per aikuinen, lapset halvemmalla.

Jos jollakulla on kysyttävää asiasta, voi aina soittaa puh. 914/20 446.

Tervetuloa!

**Rauno Salin
Markku Vehviläinen
Hyvinkää**

Autathan?

tielle jäänyttä matkansa keskeyttämään joutunutta ystävääsi, voit huoletta tarjota apuasi vaikka sitä ei olisi sinulta pyydettykään, kahden on aina paremmat mahdollisuudet selvittää yllättävistä vaikeuksista? Pidä aina mukana: Renkaan paikkaustarpeet, pumppu, vajereiden pikaliitin nippeleitä, ainakin kytkinvajjeri, ketjulukko, erikokoisia pultteja rikkiin ja muttereineen, lamppujen polttimeita, tietenkin myös pyörään sopivat mahdollisimman täydelliset työkalut, sekä pätkä rautalankaa ja sähköjohtoa. Nyt tietenkin moni huudahtaa, ettei minun luotettava ratsuni koskaan petä minua ollessani matkalla. No, eipä varmastikaan jokaisen pyörästä venttiilit lentele alvariinsa pitkin tuntureita, mutta jokaiselle kuitenkin sattuu jotain pientä, mutteri löysytynyt tuolta ja pisara vettä kaasuttajassa ym. Oman turvallisuutesi vuoksi on syytä aina katsoa tien levennys tai saada

muuten ajokkisi pois ajoradalta ennenkuin aloitat pyöräsi korjaukset, sillä tiellä ollessasi kontallasi on turvallisuutesi kaukana kun muu liikenne jyrää miltei kantapäitteesi yli. Samoin ei ole mielekästä useampien pyöräilijöiden pysähdellä vilkkaasti liikennöidyllä tiellä rinnakkain, aiheutamme vain näin tehdessämme turhia agressioita muille tiellä liikkuville.

MOTORISTI!

haluathan edelleen olla yhteydessä muiden kerholaisten kanssa näin kerholetemme avulla???

Jos olet jo suorittanut, tai aiot suorittaa jäsenmaksusi vuodelle -74 ennen 15.03, niin kaikki on hyvin. Ellei halua tulla osalliseksi Motoristin tarjoamista kirjoituksista, etkä katso haluavasi kuulua kerhoomme, niin unohtaa rahasuorituksesi. Tässä yhteydessä kerran vielä, muista ilmoittaa osoitteenmuutokset.

KASSANHOITAJA

Eero Mikkola 50 vuotta

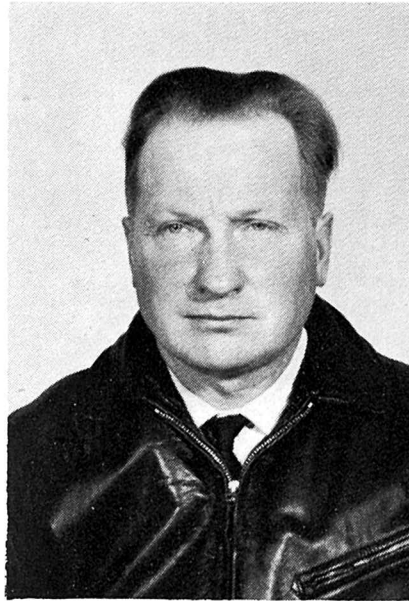
28.3.-74 täyttää 50 vuotta lehtemme aktiivinen avustajamme Eero Mikkola. Eero on myös Siitaman kokoontumisen isä, kantaen vastuun jo useamman vuoden ajan. Motoristi pyytää saada yhtyä onnitteleviin Eeron juhlapäivänä.

Mukanaeläjä ja sivustakatsoja:

Isossa maailmassa sanotaan, että merimies on joutunut hevosen selkään, kun joku on paikassa johon hänen luontaisesti ei katsota kuuluvan. Useimmat monilukuisista tuttavapiiristäni ihmettelevät miten kummassa minusta on tullut retkimotoristien kumppani. Enhän ole teknillinen tyyppi eikä minulla ole edes ajokorttia.

Taustalla on Jawa-kausi 1950–60 lukujen vaihteessa. Useimmilla metsäalan tuttavillani silloin oli moottoripyörä työmatkoja varten. Sitten pärinäaalto valtasi nuorison. Kun olin kylämme nuorisoseuran esimies, jouduin tässä pärinässä motoristipoikain ja aikuisen väen välimieheksi. Oli käytännön oppia se, kun 9 pärinää paahtoi iltayöstä kylän raittia ja muutamat aikuiset hyppivät tasajalkaa. Tiesin ettei kukaan näistä päristäjistä pohjiltaan ollut ”paha poika”. Heissä vain nuoruus pursui sillä tapaa.

Tilanne löysi rauhanomaisen rinnakkaiselon omalla kylällä. Se johti siihen, että minua vaadittiin ottamaan kunnan nuorisosihteerin tehtävät. Nuorisotyölautakunnassa sanottiin: sinä olet ainoa,

Eero Mikkola.

joka uskallat lähestyä tuota pärinäjoukkoa, jonka me muut kierrämme kaukaa.

Muistain sen illan kun ensi kerran jouduin ottamaan yhteyttä näkyvimpään pärinäkaartiin heidän suosikkikahvilassaan. Oli kurainen syksy ja pojat olivat niin ravassa, että jollain ei ollut muuta puhdasta kuin silmänvalkuaiset. Mutta kosketus syntyi ja koko seudulla pärinät eivät olleet mikään ongelma. Nimismies ja eräs ymmärtävä poliisi olivat asiassa mukana ja ”herrasmiehsopimuksella” pärinät saivat omat oikeutensa ja aikuiset rauhan iltayöstä. Hoidin sihteerintehtäviä vakinaisen ohjaajan saantiin saakka eli 9 vuotta. Tutustuin monenlaisiin nuoriin ja ymmärsin että määrätynlaisille pojille moottoripyörä on parhaan lajin kasvattaja. Sen avulla he tajuavat oman itsensä ja

Siitaman kokoontumisen pyöräristöä, edessä Hollan Pepen BMW joka on herättänyt paljon huomiota ja kiinnostusta, sillä onhan pyörässä stereot, radio ja radiopuhelin sanoipa joku että varmasti sieltä jostain löytyy vielä jääkaappikin.

kypsyvät toveripiirissä ja yhteiskunnassa. Vaikka jotkut epäonnistuu, se ei johdu itse moottoripyörästä.

Surin muutamien moottoripyöräilyn ”tosiuskovaisten” kanssa pyörän monta vuotta kestänyttä pannaanjulistusta. Oli jo huippu, ettei edes Pyykin ajoihin monetkaan pyöräilijät kehanneet ajaa pyörällään.

Sitten sattuman kautta tutustuin muutamisiin ”elinkautisiin”, jotka alkoivat hommata tätä kuusysia harrastajien yh-

dyselimeksi. Olin heti hengessä mukana ja autoin missä voin.

Ammattini vuoksi olen kesäajan kovin sidottu. Muutamakin yhdessäolot ovat suuri piristys. Kuusysissä on parasta että se on heittänyt tittelit ja ammattiarvot. Ollaan veljiä yhdistävän asian merkeissä. Sitä ei Suomessa monella alalla pystytä. Motoristit ovat jossain määrin ”villejä” ja meidän aikamme kulkureita. Ilmeisesti jonkinlaisena sukulaissieluna olen nyt muutamissa toiminnossa mukana. Tuo ikä vain alkaa hyppiä hartioille ja ohimoille. Kun tuo Aimo pahasu vaati sen vielä näin lehden palstalla julki tiedottamaan.

Makaisia päiviä Valhallassa

kirj. Mike Shutter

Nyt, kun kisakausi on ohi, ja jalkapallokausi on ohi ja lätkäkausi on ollut menossa jo aikoja, on aika alkaa ajatella Kontiokierrosta. Miten siis parhaiten suunnitella puuhat maaliskuussa. Aloite- taanpa kuu jollain mielekkäällä.

1. päivä maaliskuuta:

Vie joku nuori kaunis tyttö päivälliselle. Selitä, että on aika valmistautua Kontiokierrokseen. Kerro hänelle, pitäen samalla hänen kättään omassasi, kuinka paljon sinun on tehtävä työtä ja kuinka paljon sinulta menee aikaa, jotta saat kaiken kuntoon Kontiokierrosta varten. Ota toinen martini. Sano tarjoilijalle, että halusit Gibsonin. Istu hyvin vaivautuneen näköisenä, kun hän vie juomasi baarimikolle, jotta tämä voi onkia sitruunaviipaleen pois ja tipauttaa tilalle pari cocktailkirsikkaa. Hymyile, kun tarjoilija tuo juomasi takaisin ja oikeat vihannekset. Päätä selostuksesi Kontiokierroksesta ja vie tyttö kotiin. Palaa vaimosi luo ja kerro kuinka kerroit Kontiokierroksesta.

2. päivä maaliskuuta:

Muista, ettet enää koskaan tilaa Gibsoneita. Yritä ajatella miten valmistautuisit Kontiokierrokseen.

9. päivä maaliskuuta:

On lauantai, painu siis laittamaan pyörääsi. Mene autotalliin ja huomaat, että oravat ovat nakertaneet sähköjohtoja tal- lissa, joten on vaarallista käyttää valo- ja.

10. päivä maaliskuuta:

Korjaa tallin sähköjohdot, jotka eilen jätit korjaamatta. Naukkaile nautiskellen

olutta tölkestä ja mieltä samalla onkohan naapurillasi samanlaisia vaikeuksia kuin sinulla. Ota joitakin varaosia ja työkaluja esiin, jos vaikka innostuisit vielä joskus myöhemmin töihin. Palaa takaisin taloosi jolloin huomaat, että vaimosi täti, Bertta, on tullut odottamatta päivälliselle. Istu hyvin vaivautuneena, kun Bertta-täti, ab- solutisti, vihaisesti muljauttelee kaljama- haasi kohti. Myöhemmin, kun valmistau- dut painumaan pehkuihin, ihmettele Ju- malan luomien erilaisuutta.

13. päivä maaliskuuta:

Vie pomosi lounaalle. Kun palaat toi- mistoosi vastaa viestiin, joka sinulle on jätetty, ja saat kuullakin, että se oli vain pörssikauppiasi, joka halusi antaa hyviä vihjeitä. Lainaa rahat pankista ja mene sitten kotiin. Kun eukkosi nalkuttaa siitä, kuinka paljon rahaa käytät moottoripyö- riin, sano vain, että jätät hänet kotiin ellei hän lakkaa nalkuttamasta.

14. päivä maaliskuuta:

Ennen kuin menet toimistoon käy pos- tissa. Oletat tietysti, että paketti, joka on saapunut, sisältää jarruhihat, jotka olit tehtaalta tilannut. Maksa markka posti- maksua ja saat selville, ettei paketissa olekaan jarruhihat vaan sulkaavanukas- ta serkultasi Lyydiältä Alatólvion Öttö- lästä. Heitä paketti lähinpään roskakoriin ja heitä samalla myös hyvästit markalle- si. Ihaile kaukaisten sukulaisten anteli- aisuutta ja kiitä onneasi, ettei Lyydia lä- hettänyt kissanpoikia. Toimistossa kirjoi-

tat kirjeen, jossa kohteliaasti tiedustelet, missä helvetissä jarruliinat viipyvät.

15. päivä maaliskuuta:

Tässä kuussa ei perjantai olekaan kol- mastoista päivä, mutta soita silti toimis- toon ja sano, että olet liian sairas töihin. Pysy koko päivä sängyssä.

16. päivä maaliskuuta:

Mene aikaisin autotalliin, olethan nyt täysin levännyt, kun et ollut perjantaina töissä. Puhdista paikat. Puhdista pyörä. Siivoa sotku, jonka sait aikaan, kun pot- kaisit nurin astian, johon juuri valutit öljyä n.oottorista. Tämän pienen verrytte- lyn ja rasituksen jälkeen, joka aiheutui siitä, kun yritit kiertää öljyproppua vää- rinpäin kiinni, päätätkin, että on aika hie- man rentoutua. Pidä pitkä lounastauko läheisessä ravintolassa. Kun baarimikko hoitaa "Las Palmasta", kummastele mi- hin ihmeeseen tämäkin päivä oikein ku- lui.

17. päivä maaliskuuta:

Parantele krapulaasi pitkälle iltapäi- vään. Mene talliin katsomaan, joko kaik- ki öljy on valunut moottorista. Kaada moottoriin kummallisennäköinen sekoit- tuksesi. Kahden henkeäsalpaavan käyn- nistysyrityksen jälkeen luhistut tielle. Kun loput siinä, pohdi onko viisasta polt- ta neljä askia tupakkaa päivässä. Kun olet levännyt pitkän aikaa ja juonut huu- ruisen tölkin kaljaa, onnistut vihdoin käynnistämään rakkineen. Käytä sitä tarpeeksi, jotta se lämpenisi, mutta älä niin kauaa, että saat jeparit kurkkuusi. Hymyile naapureille, jotka ovat syök- syneet ikkunaan nähdäkseen Boeing 747:n laskeutuvan takapihalleen. Sam- muta moottori, jotta poliisi kuulisi seli- tyksesi siitä, miksi aiheutat yleistä häiriö-

tä niin kuin hän asian ilmaisi. Ole häm- mentynyt, kun poliisi ei hyväksykään kutsuasi kylmälle kaljalle. Seuraa häntä mustanmajan luo ja heiluta kuin raivo- hullu, kun hän ajaa pois eikä antanut- kaan sinulle haastetta oikeuteen. Mene talliin ja laske sekoituksesi pois mootto- rista vaikka se onkin jo hiukan jäähtynyt. Vetäydy katsomaan iltapäivän lätkämat- sia telkkarista.

18. päivä maaliskuuta:

Mene aikaisin postiin. Kun avaat pa- ketin, huomaat, että siinä on jarruhihat. Voihki ääneen, koska ne ovatkin sellaiset tavalliset eivätkä käsityönä tehdyt eri- koishihat, jotka halusit. Kun postivir- kailija kysyy, onko kaikki hyvin, sano, että vain närästää vähän ja lähde toimis- toosi. Kun pääset toimistoosi, laadi kirje, jossa hartaasti pyydät tehtaalta oikeita hihnoja. Ruokatunnilla pistäydy rauta- kauppaan katsomaan, los löytäisit jotain, joka irroittaa Loctiten. Pahimmat aavis- tuksesi varmistuvat. Osta puolitoista metriä viiden sentin putkeä, jonka voit liittää holkkiavaimeesi. Toimistossa seli- tät välinpitämättömästi, että aiot käyttää sitä koiran kouluttamisessa.

23. päivä maaliskuuta:

Lyhyen, mutta kiivaan väittelyn jäl- keen siitä korjaatko joitain pikkuvikoja talossa vai työskenteletkö pyöräsi paris- sa, lupaat korjata jotain talossa myöhem- min samana päivänä. Suuntaa kohti tal- lia. Ota sylinterinkansi auki. Löydät väänntyneen pakoventtiilin. Huitaise käsil- läsi osoittaaksesi epätoivoa, koska sinulla ei ole varaventtiiliä. Suunnittele tilaavasi uusi maanantaina. Mene ravintolaan syö- mään. Palaa ajoissa kotiin lätkämät- sia

Huhtasen Reiska ja Olavi Autio olivat järjestäneet 2 ja 3 päivä maaliskuuta talvikoontumisen Jaalaan mökille, jota kutsua lähes parikymmentä motoristia oli noudattanut. Kokoontuminen tapahtui saunomisen ruokailun ja mukavan seurustelun merkeissä takkatulen loisteessa. Kuvamme tilaisuudesta josta on myös kansikuvamme.

katsomaan, ja siinä samalla unohtat sopivasti taloudenhoitovelvollisuutesi.

25. päivänä maaliskuuta:

Unohtat tilata venttiilin.

28. päivänä maaliskuuta:

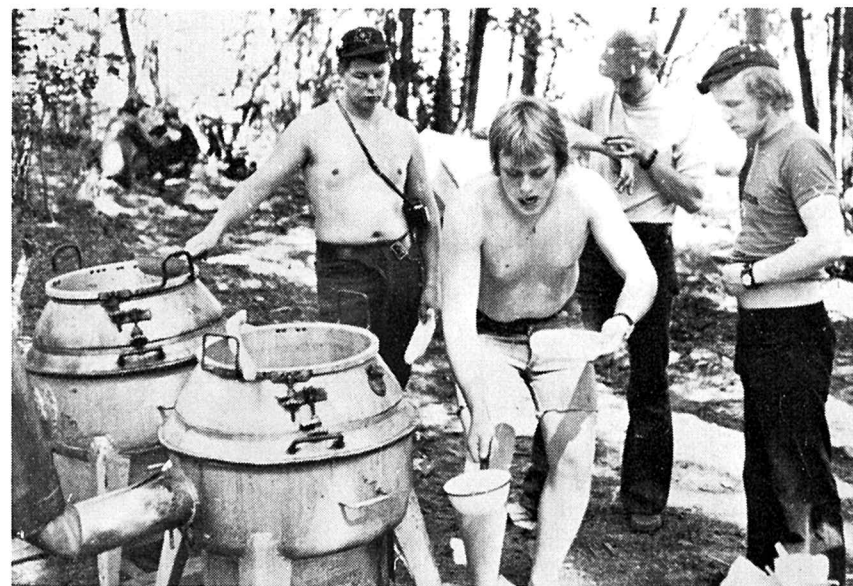
ONNEA, onnea, onnea vaan punainen tupa ja perunamaa. On syntymäpäiväsi. Käske vaimosi ostaa Broileri ja grillata se. Osoita viatonta hämmästyystä palomiehille kohtaan, jotka syöksyvät sisään juuri, kun te kaksi olette nauttimassa coctaileja. He haluavat tietää, mistä kaikki se savu on lähtöisin, joka tupruaa keittiönne ikkunasta. Toivota broilerin sielulle makoisia päiviä Valhallassa ja vie vaimosi ulos päivälliselle.

30. päivä maaliskuuta:

Mene talliin ja tuijota pyörääsi tovi. Vaihda uudet männänrenkaat. Tuijota sitä vähän lisää. Päätät, että on lätkämat-sin aika. Mitäs turhia, Kontiokierrokseen on vielä kuukausia.

Vapaasti käännetty
Cycle World-lehdestä

Muutamien tiedustelujen johdosta "miten voi liittyä kerhon jäseneksi", jos ystäväsi, tuttavasi tai joku jostain haluaa hakea 69:n jäsenyyttä, anna hänelle sihteerin nimi ja osoite sekä pyydä häntä lähettämään kortti tai kirje varustettuna omalla nimellään ja osoitteellaan sihteerille. Siitä ne jäsenasiat lähtevät rullaamaan.

'Saaristoralliin' Suomen kauneimpaan saaristoon Rymättylään mennään 14.7.-74. Kuvamme ovat aikaisemmilta vuosilta, (yllä) turkulaiset isännät ylimmäisen kokin johdolla hernekeittoa kokkaamassa, alla rallin osanottajia huulenheitossa.

Naiset toimimaan

Vasta perustetun kerhonne naisjaoston puheenjohtaja rouva Raili Toivanen on kirjoittanut kuulumisiaan ja suunnitelmiaan, josta kirjeestä Railin luvalla julkaisemme katkelman ennakkoon, mitä tapahtuman tulee:

Helsinki 21.2.-74

Terve Aimo

Tervehdys Sinulle pitkästä ajasta, tein tässä juuri kutsukortteja prätkäkerhon tytöille, aion kokoontua heidän kanssaan joko meille tai sitten, varaan jostain ravitsemusliikkeestä kabinetin jossa kokoonnumme. Saa nyt nähdä paljonko löytyy samaan hiileen puhaltajia... On se jotenkin jännää, kun en tunne heistä montaakaan, niin päätin, että hyvä kutsu varmasti saa immeiset heräämään talviunesta, toivon mukaan ne kaikki 12 tyttöä, jotka asuvat Helsingin lähistöllä tulisi mun palaveri-iltaan. Pidä peukkuja mulle. Tähän asti vuoden alusta lukien olen ollut naimisissa työpaikkani kanssa, jatkuvasti ylitöissä. Olen saanut raataa, kun mulle annettiin yhden toisen immeisen duunit jne. Ne luulee mua tosiaan energiseksi, näin energiapulan aikana. Juu että sellasta mulle nyt kuuluu, entä ittelles, mulla on jo nyt kevättä rinnassa ja siksi pitää pistää töpinäksi, jos saan kaikki tytöt samalla kerralla kokoon, asia ei loppuisi kesken, täytyisi jakaa tuollaisia luottamushommia, kun tulee noita kaiken maailman kokoontumisiakin pitkin kesää.

Ja heti kohta pitäisi keksiä kiertokirje jonka voin lähettää sellaisille tytöille, jot-

Raili Toivanen.

ka asuvat maakunnissa, ja löytää sillä lailla yhdysmiehiä, ei kun tyttöjä.

Niinpä Raililla onkin pieni toivomus, että arvon pyöräilijättäret kirjoittelisivat hänelle jo nyt toivomuksistaan, näin voitaisiin luoda toiminnalle pohjaa valmiiksi. Osoitteella: Raili Toivanen, Akatemiantie 17, Kuusikko, 01300 Tikkurila.

Pyrimme siihen, että Motoristi ilmestyisi täsmällisesti. Jotta tämä olisi mahdollista, pyydämme ystävällisesti lähettämään kaikki lehteen tarkoitettu materiaali, ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat Motoristin ilmestymiskaukautta edeltävän kauden loppuun mennessä. Kiitos!

Kerhoillassa Lahdessa katseltiin Rämön veljesten Sepon ja Saulin dioja jotka he olivat kuvanneet tekemällään matkalta Man Saarelta ja Venetsiasta. Onnistunut ilta, kiitos esityksestä.

IMATRA- VIKKO

Maamme suurimmaksi kansanjuhlaaksi muodostunut Imatra-viikko järjestetään heinäkuussa yhä laajentuneella ohjelmalla. Puoleen sataan tilaisuuteen järjestäjät odottavat 200000 kävijää. Vuosi sitten määrä oli 170000.

TT-ajon MM-osakilpailun lisäksi pidetään tällä kertaa moottoriveneiden EM-kisat. Ohjelmassa

on myös näyttelyitä, teatteria ja kansanhuvia. Viikon järjestelyihin osallistuu lähes 3000 talokootekijää.

Viime vuoden Imatra-viikon järjestyshäiriöiden vuoksi kaupungin nimismies vaati TT-ajon kieltämistä. Lääninhallituksen päätöksellä kilpailu kuitenkin järjestetään.

Uusi motoristi syntynyt! Satu ja Olavi Autiolle on syntynyt tytär Minna Susanna. Lapsi sekä vanhemmat voivat hyvin. Onnittelemme!

Kouvolan kerhoillassa suunniteltiin kaupungintalolla pidettävän näyttelyn järjestelyjä, sekä Kirjokiven kartanossa tapahtuvaa kokoontumista.

Kahila ja Riepas tuumivat, jospa veisimme tämän kerhomme komean palkintokokoelman osastomme näyttelyyn.

Eräänä tammikuun kylmänä sunnuntaina vietimme ulkoilun päivää moottorien parissa Kuu-sankoskella järven jäällä, jossa kukin vuorollaan kokeili sivuvaunupyörän kurvitekniikkaa ja vanha-herra Ahonen sooloili kaksipyöräisellään.

Vanha soturi

Istu satulaan.

Käännä kahvaa.

Kisko jarrua.

Nyt, vaivut hitaasti uneen.

Uneen, uneen, uneen.

Kirj. Cecil P. Mack

Moottoripyörä poukkoili mukulakivi-tiellä. Rakennus vapisi ja hajosi sitten sokaisevaksi kivimurska- ja pölyvyöryksi, kun pommit repivät kaupungin kappaleiksi. Tuhoutunut T-mallin Ford ambulanssi lojui kyljellään seinää vasten. Sen vapaa etupyörä kääntyi hitaasti tuulen ja sateen mukaan. Se muistutti valtavaa punavalkoista koppakuoriaista, joka turhaan yrittää päästä jalolleen.

Ajaja taisteli säilyttääkseen Triumphinsa hallinnan, kun se pomppi ja upposi mutaun. Kenttäpuhelin oli rikki. Kirjekyyhkyt eivät pystyneet lentämään sulkutulen yli, joka raivosi jatkuvasti.

Moottoripyörälähetti seiso i tiukasti asennessa. "Kirottua Smithers, meiltä loppuvat kohta ammuksset ja puhelin on poissa pelistä. Sinun pitää mennä Päämajaan. Ne ovat varmasti saaneet Springerin, piru parka. Pane tuulemaan."

"Saivatkohan ne Springerin? Toivotta-vasti ei." Smithers aprikoi vetäen öljypumpun kahvan ylös ja painoi sen taas pohjaan. Pyörä osui kranaattikuoppaan ja kura lensi sen ajajan päälle. Suuri yksipytyinen tähti osuessaan kuopan reunaan. Etujouset taipuivat osuen nahkahihnaan, joka esti niiden katkeamisen. Komeat puut, jotka kerran reunustivat ja suojasivat tietä olivat nyt vain silvottuja rankoja kuin painajaisesta.

"Mitä pirua?" Smithers mumisi nähdessään ratsujoukon horisontissa. "Uhlansseja, jos nuo inhot limanuljaskat näkevät minut, ne pistävät minut hengiltä kuin sian. Hän pysähtyi ja katseli ympärilleen. Triumphin ääni hukkui tykkitulen

jyminään. Tien lähellä oli heinäkasa, joka oli säästynyt hävitykseltä. Hän ajoi sen luo ja kahvi kuumeisesti heinä peittääkseen pyörän. Sitten hän kaivautui itse kunnes oli kokonaan piilossa, mutta piti kuitenkin huolen siitä, että näki hyvin ympäristöön. Heinistä lähti kostean hometien haju — se ei palaisi. Jos ne sytyttäisivät sen, tukahduttava savu ajaisi hänet ulos. Smithersiä puistatti tuo kaamea mahdollisuus. Ratsupartiolla ei ollut varaa ottaa vankeja. Se liikkui nimittäin liittoutuneiden linjojen takana ja sen ainoana tehtävänä oli tuho ja hävitys. Tehtävän onnistuminen riippui siitä, että heitä ei paljasteta.

Ratsumiehet suuntasivat kohti tuhoutunutta maataloa. Smithers tarkkaili heitä valppaana. He eivät olleet nähneet häntä, vai olivatko? "Hyvä jumala, ne ovat varmaan nähneet Springerin Douglasilla!" Ei paljonkaan mahdollisuuksia karistaa niitä kintereiltään kranaattien seulaksiampumalla tiellä. Alkoi sataa taas.

Partio kiersi talon rauniot. Hän kuuli niiden puhuvan, kavioiden kopinan, nahhan kitinän. Ne huomasivat heinäkasan, kiersivät sen ja ravasivat sen yli.

Hän näki sateen kimaltelevan heidän kypäröissään ja keihäät valmiusasennossa. Smithers kyyristyi. Hän veti esiin revolverinsa. Mätänevän heinän lemu pisti hänen nenäänsä. Helvetti! Seitsemän yhtä vastaan. Hän veisi kyllä mukanaan pari heistä. Yksi hevonen korskui ja nousi takajaloilleen, mutta ratsastaja tempaisi sen julmasti alas. Jos he löytäisivät pyörän, ne pistelisivät koko heinäkasan keihäillään kuin paistinvartaalla. "On sekin tapa kuolla", Smithers tuumi katkerasti. Kranaatti räjähti hyvin lähellä. Partion johtaja karjaisi komennon. Keihäsmiehet kannustivat hevosensa hurjaan laukkaan.

Hän huokaisi helpotuksesta, kun Uhlanssit suuntasivat kohti tietä ja etulinjaa. Hän kaivoi Triumphinsa heinistä ja jatkoi matkaa. "Voi hitto." Vauhti hidastui

ja sitten pyörä pysähtyi kokonaan. "Vetohihna poikki taas." Hän veti pyörän seisontatuelle. Pommitus oli lakannut. Kammottavassa hiljaisuudessa ulvoi koirakukulalla raunioiden luona.

Sataa tihutti hiljalleen ja sade sihisi kuumassa sylinterissä. Smithers otti liejuisen vetohihnan pois. Kankeat sormet kopeloivat varalittimen työkalukotelosta. Hän korjasi hihnan ja kiersi takapyörää jolloin hihna nousi vetolaippaan.

"Hihnat ovat kirottuja kiusankappaleita. Miksei meillä ole ketjuvetoa niinkuin Indian'eissa. Nokkelia veikkoja ne jenkkit."

- - -

Kuormamuuli makasi tien laidassa kuormanaan vielä lasti tykistön kranaatteja. Sen mitäänäkemättömät silmät ja ammolleen jäänyt suu olivat kammottava syyte ihmisten ristiriitaisuuksille. Hän kaartoi talon nurkan ympäri ja pysähtyi. Kaksipytyinen Douglas lojui kranaattikuopassa etuhaarukka ihan hulluun kulmaan väentyneenä. Tien penkalla makasi khakipukuinen kurja hahmo. Säärystimen läpi tihkunut veri oli värjännyt toisen jalan aivan punaiseksi.

"Saitko osuman, kaveri?" Smithers huusi, pysäyttä Triumphin ja juoksi Springerin luo.

"Törmäsin Duggiella tuohon monttuun, piru vie. Jalka on poikki. Henki ei kulje. Olen loppu." Springer vapisi tuskausta.

Smithers tarjosi tupakan, raapaisi tikun ja katseli kuinka haavoittunut toverimi innokkaasti. Savu kieppui pois rakaan märkään tuuleen. Tuskantäyttämät silmät menivät kiinni. "Osuin Uhlans partioon, mutta pääsin livahtamaan niiltä. Ihana sota, vai mitä kaveri." Smithers väräsi kosteassa kylmässä ilmassa.

Springer tähyili pilviä taivaalla. "Sinun on parasta jatkaa. Näin Fokkerin pilvisä. Kyllä minä pärjään. Lähetä lääkintäporukka hakemaan minut."

Smithers hyppäsi pyörän selkään ja Triumph ärjähti käyntiin. "Piristyhän

veikkoseni. Minä hommaan pojat hakemaan sut."

Hän oli jo hyvin väsynyt. Raskas ajaminen otti veronsa. Pyörä rysähteli kuoppiin heittäen taakseen mutavesiryöppyjä, jotka sihisivät ja höyryivät pyörän ja ajajan ympärillä. Jylisevä ääni alkoi kuulua yli Tirumphin äänen. Smithers kiskaisi mudanpeittämät ajolasinsa alas ja vilkuili taivaalle. "Fokker. Voi saakeli, onpa onni. Ne ampuvat minut kuin istuvan ankan." Hän käänsi kaasun selälleen. "En voi olla enää kaukana Päämajasta."

Hän vilkaisi peloissaan taakseen. Jylinä tuli yhä lähemmäksi. "Missä pirussa ne kirotut Spadsit ovat?" hän voihki vilkuillessaan vetistä taivasta. Polttava kipu iski hänen jalkaansa. Hän tuli pahoinvotuksi, kun hän taisteli pysyäkseen pystyssä. Nyt siis oli hänen vuoronsa tullut. Hän tunsu märän lämpimän tahnan valuvan jalkaansa pitkin. Smithers katseli tylsänä, kun Fokker sukelsi pilveen hyökätessään uudestaan. Tuska syövytti hitaasti hänen tahtoaan jatkaa matkaa. Kolme Spadsia lensi vinkuen yli. Fokker katosi horisonttiin.

Päämaja häämötti rankkasateen läpi. Tuskissaan Smithers jarrutti. "Piru vie, ei oikeaa jalkaa maahan, mies! Paras olla kaatumatta Komentavan Upseerin edessä." Hän tervehti, ojensi lähetinsalkun upseerille ja kertoi Springerin tilasta.

"Hyvä esitys, Smithers. Hyvin tehty. Hyvä jumala, mies! Sinuunhan on osunut," upseeri huudahti. "Lähetä, viekää tämä mies sairaalaan." Tuska katosi ja hän vajosi kaiken nielevään pimeyteen, kun hänet nostettiin varovasti Triumphinsa päältä.

"Isi, isi, herää! Olet istunut Billien minipyörän päällä lähes tunnin." Smithers säpsähti hereille ja hymyili hämillisesti tyttarelleen. "Lyön vaikka vetoa, että taistelit I Maailmansodan taas uudestaan", tyttö nauro i.

Smithersin silmiin tuli etäinen katse ja pieni kaihoisa hymy nosti hänen suupieli-

Olkaamme motoristeja

Miksi emme todellakin voisi viihtyä nahkapuvuissamme kaikissa moottori-pyöräilytilaisuuksissa jos se suinkin on mahdollista, ellei ole mahdoton helle. Kun katselee valokuvia jotka ovat mukava muisto aina jostakin, tuo asiaan kuuluva oleellinen pukeutuminen olisi hyvin toivottua, ettemme näyttäisi kuin minkä tahansa piimäjuhlan yleisöltä. Miksi kaikilla on niin tavaton kiire aina ralleissa-kin heti vaihtamaan asusteita, olkaamme motoristeja.

Nyt käsissäsi oleva Motoristi on oikein valoladottu, näin latomalla lehtemme mahtuu huomattavasti enemmän tavaraa. Ja kun mahtuu enemmän on tarvetta tekstistä joten koettakaa auttaa toimittajaa lähettämällä kuvia ja kirjoituksia.

Sinulla on varmasti jotain myytävää, tarvetta ostaa tai vaihtaa, ym. Käytä lehtemme täysin maksutonta ilmoituspalvelua, vain kortti tai kirje toimittajalle.

ään hiukkasen. Hän nyökkäsi ja otti tytön käden omaansa. Sitten hän nousi hitaasti pyörän selästä varoen oikeaa jalkaansa.

"Vaivaako se vanha haava sinua taas?" tyttö kysyi huolestuneesti. "Tulehan, vanha soturi. Keitän sinulle teetä." Smithers kiersi kätensä tytön hoikalle vyötärölle. "Hyvä esitys, tyttö."

Cycle Word -lehdestä suomentanut Pekka Vuorelma

Myytävänä

"BEMU", sosiaalitunnus R 75/5/71 etsii huolehtivaista uutta omistajaa. Yhteisiä kilometrejä on 25 000 ja kunto erinomainen. Asuntohanke on se peikko joka erottaa minut hänestä.

Ystävällisesti kirjoittakaa: J-A Söderholm, Matkamiehentie 10 A 5, 00320 HELSINKI 32

BURMAN vaihdelaatikon osia. BSA ja SUMBEAM pyörien uudet varaosat, vanhempiin malleihin. PINNOJA, uusia, eri pituuksia, kaikkiin 200 kg:n verran. MÄNNÄNRENKAITA, eri mittoihin. Lähemmin Harri Honkanen, Lentola, 36220 Suorama.

BMW R 60/5 -71. Erittäin hyväkuntoinen, valkoinen, varustettu tavaratelineellä ja nahkaisilla lukittavilla sivulaukuilla sekä sylinterien suojarauodoilla, ostajan toivomuksen mukaan joko Hosken-tai alkuperäisvaimentimilla. Läh. Seppo Rämö, Hangasmäki I. 15680 Lahti 68.

BMW R 75/5 -73. Tiedustelut M. Vehviläinen, 05840 Hyvinkää 4. Puh. 914-20 446. Mahdollisia lisävarusteita.

Halutaan ostaa

BSA GOLD STAR 500 cc Kaikki huomioidaan, myös epäkuntoiset. Vastaukset Harri Honkanen, Lentola, 36220 Suorama.

Yamaha Sreet DS 250 m -71:een sopivat: oikean puoleinen PAKOPUTKI, SATULALAUKUT, TAVARATELINE ja VILKUT sekä Integral KYPÄRÄ medium, NAHKATAKKI ja NAHKAHOUSUT tai KOKO HAALARI n:o 50.

Vast. Torbjörn Mild, Runebergink. 28 A I, 00100 HKI 10. Puh. 90-331746 miel. iltaisin.

'Oi aikaa ennen kieltolain'

Kesän ajokauden mentyä, ja etteivät pyörät seisoi tyhjän panttina ovat kouvolan miehet jo useamman talven aikana harrastaneet jääratakilpailuja sivuvaunullisilla moottoripyörillä, menon ollessa vauhdikasta ja näyttävää. Kuvan näpänyyt Eero Mikola viime talvena Oriveden SM-kilpailuissa.